

SCI-CONF.COM.UA

ACTUAL TRENDS OF MODERN SCIENTIFIC RESEARCH

**ABSTRACTS OF VII INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
FEBRUARY 14-16, 2021**

**MUNICH
2021**

ACTUAL TRENDS OF MODERN SCIENTIFIC RESEARCH

Abstracts of VII International Scientific and Practical Conference

Munich, Germany

14-16 February 2021

Munich, Germany

2021

UDC 001.1

The 7th International scientific and practical conference “Actual trends of modern scientific research” (February 14-16, 2021) MDPC Publishing, Munich, Germany. 2021. 676 p.

ISBN 978-3-954753-02-4

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Actual trends of modern scientific research. Abstracts of the 7th International scientific and practical conference. MDPC Publishing. Munich, Germany. 2021. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/vii-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-actual-trends-of-modern-scientific-research-14-16-fevralya-2021-goda-myunhen-germaniya-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: munich@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2021 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2021 MDPC Publishing ®

©2021 Authors of the articles

48.	<i>Zelentsova S. M.</i> MAIN COMPONENTS OF BIOETHICAL EDUCATION ABROAD.	290
49.	<i>Видойник Т. А., Парфанович І. І.</i> НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ.	295
50.	<i>Євтух М. Б.</i> ДУХОВНО-МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ – ОРГАНІЧНА СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ.	301
51.	<i>Зелінська В. О., Должикова В. В., Хотімська А. Б.</i> МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ГРІ НА ФОРТЕПІАНО. ЕСТРАДНЕ САМОПОЧУТТЯ.	307
52.	<i>Зубко В. С.</i> ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ МОБІЛЬНОСТІ.	312
53.	<i>Кашуба О. М., Кравчук Т. О., Навольська Г. І.</i> ФАХОВІ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГІВ У КОНТЕКСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ.	319
54.	<i>Крамаренко І. С., Снісар Т. О.</i> СІНГАПУР – ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ЛЮДИНИ ЯК ПЕРЕДУМОВА СТВОРЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОГО СЕРЕДОВИЩА.	327
55.	<i>Крисенко Т. В., Суханова Т. Є.</i> НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ ЛЕКСИКИ НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ У ФАРМАЦЕВТИЧНОМУ ВИШІ.	336
56.	<i>Куторжевська Л. І., Ємець С. А.</i> ДОПОМОГА В. Г. КОРОЛЕНКА СОЦІАЛЬНО ВРАЗЛИВИМ ГРУПАМ НАСЕЛЕННЯ.	342
57.	<i>Ля Сяося</i> СУЧАСНЕ РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ «КРЕАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ» МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ В ПЕДАГОГІЧНОМУ ДИСКУРСІ.	353
58.	<i>Мочаліна А. О.</i> СОЦІАЛЬНА АДАПТАЦІЯ УЧНІВ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ ЗАСОБАМИ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ.	357
59.	<i>Павленко О. М., Богдан І. В.</i> МАКАRENKO'S IDEAS. – LIFE GOES ON.	361
60.	<i>Перхайло Н. А.</i> ДЕСТРУКТИВНИЙ ВПЛИВ ГЕНДЕРНИХ МІФІВ НА МІЖОСОБИСТІСНУ КОМУНІКАЦІЮ.	366
61.	<i>Проскурняк О. І.</i> ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.	371

ФАХОВІ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГІВ У КОНТЕКСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ

Кашуба Олександра Михайлівна

к. пед. н., доцент

Кравчук Тетяна Олександрівна

к. філ. н., доцент

Навольська Галина Іванівна

к. пед. н., доцент

Тернопільський національний
педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,
м. Тернопіль, Україна

Вступ. Головним сьогоднішнім завданням стало формування компетентних людей – таких людей, які були б здатні застосувати свої знання в умовах, що змінюються, і чия основна компетенція полягає в умінні включатися в постійне самонавчання впродовж усього життя. Освіта є визначальною умовою забезпечення сталого розвитку суспільства, його фундаментом, рушійною силою для реалізації необхідних суспільних змін, вона зв'язує окрему людину з культурою, робить її не тільки носієм мислення та діяльності, але й джерелом творчої еволюції. Нові цілі модернізації освітньої галузі спрямовані на розвиток національної системи освіти, що має відповідати викликам часу і потребам особистості, яка здатна реалізувати себе в суспільстві, що постійно змінюється. Зростання уваги суспільства до проблем культури спілкування фахівців різних сфер життєдіяльності, об'єктивне існування такого аспекту культури, як культура професійного спілкування, нагальна необхідність в її формуванні та удосконаленні зумовлюють доцільність поглибленого спеціального дослідження.

Мета роботи – розглянути деякі засоби розвитку фахової компетентності спілкування майбутніх вчителів іноземних мов, що дозволить поєднувати фундаментальність професійних базових знань з інноваційністю мислення та

практично-орієнтованим, дослідницьким підходом до розв'язання проблем, у тому числі визначення векторів випереджувального розвитку системи підвищення кваліфікації педагогічних працівників, фахової підготовки вчителів.

Матеріали і методи. В останні роки з'явилися праці, що розглядають окремі питання формування комунікативної культури. Це дослідження Н.Березіної, М.Васильєвої, Н.Волкової, І.Комарової, В.Морозова, А.Мудрика, Л.Паламар, Л.Петровської, С.Рябушко, Л.Успенського. Аналіз наукових праць свідчить про те, що досить ґрунтовно вивчені лише окремі аспекти професійного спілкування, здебільшого – комунікативний. Отже, необхідність у дослідженні шляхів і засобів формування й розвитку культури професійного спілкування у студентів вищих навчальних закладів освіти. Це вимагає модернізації освітньої галузі, сучасного підходу до організації навчального процесу, який включає інформування членів суспільства про основні проблеми сталого розвитку, формування світогляду, що базується на засадах сталості, переорієнтацію навчання з передачі знань на налагодження діалогу, активне використання інноваційних технологій та методик, у тому числі інформаційних, інтерактивних форм навчання тощо.

Результати і обговорення. Як зазначено в Національній доктрині розвитку освіти в Україні, одним із пріоритетних напрямів державної політики є підготовка кваліфікованих кадрів, здатних до творчої праці, професійного розвитку, освоєння та запровадження інформаційних технологій, конкурентоспроможних на ринку праці. Розв'язати ці складні завдання покликані науковці, викладачі-професіонали системи післядипломної педагогічної освіти, які володіють високим рівнем професійної компетентності, педагогічною культурою і можуть розвивати здібності, виявляти таланти, розуміючи, що якісна освіта є необхідною умовою забезпечення сталого розвитку суспільства.

Одним із засобів формування і розвитку культури професійного спілкування під час проведення дослідження стало використання „Рамкової

програми з німецької мови для професійного спілкування для вищих начальних закладів України”, адже вона має велике значення для розвитку основних компетенцій справжнього фахівця відповідно до міжнародних уявлень і вимог, особливо стосовно формування й розвитку основних навичок та вмінь у соціальному і професійному спілкуванні.

Підвищення рівня освіченості педагогів, виховання соціально адаптованої, відповідальної та стратегічно мислячої особистості є основною метою освіти. Тому держава і суспільство підвищили вимоги до педагогічних працівників щодо застосування ними інноваційних педагогічних технологій та методик, реалізації принципів індивідуалізації, диференціації, інтеграції навчання у практичній діяльності, впровадження інтерактивних форм, нових методів і засобів навчання, виховання й управління, тобто таких професійних умінь та навичок, що ґрунтуються на сучасних спеціальних знаннях, критичному мисленні, здатності застосовувати наукові надбання на практиці

До інноваційних засад „Рамкової програми” належать:

1. Розвиток діяльнісної комунікативної компетенції, що передбачає практичне оволодіння всіма видами мовленнєвої діяльності та комунікативне використання мови як у повсякденних, загальних ділових ситуаціях, так і у фахових.

2. Професійна й фахова спрямованість, що передбачає залучення професійних навичок, умінь та знань.

3. Усвідомлення міжкультурних відмінностей, розуміння чужої і своєї культур.

4. Спільне обговорення і визначення викладачами й студентами тематики навчального процесу, участь студентів у плануванні занять.

5. Формування тематичних мереж для визначення змісту навчального процесу.

6. Система оцінювання рівня сформованості комунікативної діяльнісної компетенції студентів з урахуванням рівнів володіння мовою, визначених у Загальноєвропейських рекомендаціях з мовної освіти [2,с.4].

Професійна і фахова спрямованість навчання розглядалась в тому сенсі, що фахові знання й уміння зумовлюють відповідну мовленнєву та соціальну діяльність, адже мова професії пов'язана, з одного боку, зі спілкуванням, типовим для багатьох сфер професійної діяльності людини, а з іншого – зі специфічним фаховим спілкуванням [2,с.15].

Такий підхід спонукає до детального розгляду та оцінки процесу забезпечення безперервної освіти педагогів, його особливостей і закономірностей, шляхів створення умов для постійного режиму його оновлення і розвитку. Прискорити процес формування та функціонування нової системи освіти може також формування у людей нової системи цінностей, що надасть освіті випереджаючого по відношенню до становлення інших соціальних структур суспільства сталого розвитку характеру, адже саме освіта виконує функцію проектування, моделювання соціальних відносин.

При відборі навчального матеріалу враховувались схожість та відмінності між рідною культурою та культурою іншомовних країн. Заняття з урахуванням міжкультурних аспектів навчало студентів сприймати „чуже”, порівнювати „своє” й „чуже”, знаходити відповідності і розбіжності. Студенти вчилися виявляти й використовувати національно забарвлені сталі мовні засоби і долати міжкультурні непорозуміння у повсякденних та професійних ситуаціях спілкування.

Спільне розуміння цілей і цінностей стало фактором інтенсифікації навчального процесу. Такі заняття активізували попередні знання і вміння студента, розвивали його здатність до співпраці, творчість, ініціативність; сприяли його активній участі у навчальному спілкуванні; формували здатність до повноцінної іншомовної комунікації. Автономне навчання передбачало, що студенти вчаться засвоювати технології та стратегії навчання, самостійно підходити до вирішення проблем, переносити набуті знання і стратегії на інші сфери діяльності. Автономне навчання є основою усвідомленого самостійного неперервного навчання і формує гнучку реакцію на можливі професійні зміни [2,с.16].

Через загальну комунікативну спрямованість навчальної діяльності формувалися всі компоненти культури професійного спілкування. З цією метою особливе значення приділяли таким формам організації навчальної діяльності студентів, як рольові й ділові ігри, дискусія, диспут, робота в групах, проектна діяльність. Вказані форми сприяли формуванню ціннісних і морально-духовних орієнтацій майбутніх фахівців, адже вони передбачають їхню активну взаємодію один з одним і викладачем, рівноправні партнерські відносини, толерантність і повагу у ставленні до опонента. Вони допомагають формувати функціональну грамотність, виробляти навички побудови логічного висловлювання, закріплюють стійкі навички функціонально-правильного професійно-орієнтованого усного і писемного мовлення.

Вплив на розвиток культури професійного спілкування у студентів передбачав формування інтересу й позитивного ставлення до формування культури професійного спілкування, пробудження потреби у інтелектуальній взаємодії, формування готовності до активної позиції у професійному спілкуванні шляхом участі у діалогічних формах навчання, орієнтації студентів на гуманні цінності [3,с.16].

Студенти залучались до активної інтелектуальної взаємодії на заняттях шляхом спільних пошуків вирішення проблемних навчальних питань; на заняттях створювались ситуації успіху й емоційної підтримки; вводились такі форми навчання як проект, кейс-метод, симуляція ситуацій професійної діяльності, які виходять за рамки навчального процесу і додатково стимулюють студентів завдяки тому, що результати роботи знаходять втілення на практиці, а не залишаються лише теоретичними напрацюваннями; змістове наповнення дисципліни спрямувалось на ствердження гуманних цінностей.

Зроблено акцент на модернізацію змісту підвищення кваліфікації з урахуванням індивідуальних професійно-особистісних потреб і запитів педагогів різних кваліфікаційних категорій та спеціальностей, розроблення концептуальних основ навчання для різних категорій фахівців, зміну ракурсу навчання з інформаційної складової на соціокультурну, ціннісну, особистісно-

розвивальну, створення і впровадження нових технологій, методик та систем навчання. У зміст діяльності покладено інноваційні підходи до процесу підвищення фахової кваліфікації педагогів: розробка нових спецкурсів, які дають можливість удосконалювати знання психолого-педагогічного циклу, розширювати соціологічну та економічну підготовку, глибше усвідомлювати філософську сутність процесу гуманізації, реалізація проектів з актуальних освітніх проблем, тематична диференційована практика, авторські курси тощо.

При виборі навчального матеріалу викладачі керувалися положеннями особистісно-зорієнтованого підходу і враховували: вікові особливості й потреби аудиторії; рівень фахових знань студентів і їхній комунікативний досвід; тематичне, понятійне і фонове наповнення інформаційних блоків навчального повідомлення; актуальність дидактичних матеріалів для самостійного виконання професійно-орієнтованих завдань (усна й писемна комунікація).

Формування професійної компетентності педагогічного працівника здійснюється на основі реалізації комплексу взаємопов'язаних організаційно-педагогічних, науково-методичних, дослідно-експериментальних заходів. Такі шляхи розвитку культури професійного спілкування дозволять усунути протиріччя, що виникають поміж потребою суспільства і держави щодо якості підвищення кваліфікації вчителів та можливостями чинної системи, високими результатами наукових досліджень і недостатнім рівнем впровадження їх у практику діяльності. Вони стануть основою для професійного розвитку впродовж усього життя, дозволять орієнтуватися на реальний попит, можливості і потреби. Це дає змогу стратегічно планувати дії, суттєво змінювати функції і спрямовувати їх на організаційне, науково-методичне та інформаційне забезпечення проведення реформ в освіті, професійний розвиток особистості педагога, надання йому різноманітних освітніх послуг із актуальних освітянських питань (тестування, експертиза, моніторинг якості освіти, впровадження інноваційних технологій та методик, інтерактивних форм навчання дорослих тощо), сприятиме розвитку їхньої професійної

компетентності й конкурентоспроможності. Таким чином, зміни у системі підвищення кваліфікації педагогічних працівників потребують нових підходів, зокрема: переходу із ретрансляційних – на дослідницькі, з ліквідації недоліків загальної і професійної підготовки педагогічних працівників – на цілеспрямований професійний та особистісний розвиток фахівця.

Навчання культури професійного спілкування дозволяє забезпечувати професійний розвиток кожного педагогічного працівника за індивідуальною освітньою траєкторією, в якій поєднуються зміст керованого навчання і самоосвітня діяльність, усуваються прогалини між професійною підготовкою і новими вимогами до професійної діяльності, зумовленими швидким розвитком науки і культури, змінами в економіці і соціальній сфері, з врахуванням усіх аспектів розвитку системи освіти в регіоні, Україні та за її межами.

Велика увага приділяється мовному і мовленнєвому аспектам культури професійного спілкування та розвитку умінь і навичок аргументації. Студенти усвідомлюють, що автор навіть найкращої ідеї не зуміє переконати свого опонента, якщо не зможе дібрати зрозумілі для нього слова, якщо тон його звернення не буде доречним у даній ситуації і стосовно даного співрозмовника. Аргументуючи свою позицію, слід прислухатись і до аргументів опонента, знаходити в них раціональне зерно, адже обидва партнери налаштовані на співпрацю і зацікавлені у вирішенні проблеми.

Висновки. Формування і розвиток культури професійного спілкування майбутніх вчителів іноземної мови має відбуватися через комунікативну спрямованість навчальної діяльності. Ефективним є застосування на основі „Рамкової програми з німецької мови для професійного спілкування для вищих начальних закладів України” таких форм організації навчальної діяльності студентів, як рольові й ділові ігри, дискусія, диспут, робота в групах, проектна діяльність. Розглянуто деякі засоби розвитку культури професійного спілкування майбутніх вчителів іноземних мов, що дозволило поєднувати фундаментальність професійних базових знань з інноваційністю мислення та практично-орієнтованим, дослідницьким підходом до розв’язання проблем, у

тому числі визначення векторів випереджувального розвитку системи підвищення кваліфікації педагогічних працівників, фахової підготовки вчителів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Кашуба О.М., Кравчук Т.О., Турчин А.І. Практична професійно-педагогічна підготовка майбутніх учителів професійних шкіл у Німеччині: особливості дуальної моделі.- Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки : зб. наук. пр. – Вип.1. – Бердянськ : БДПУ, 2020. – С. 460-476

2. Рамкова програма з німецької мови для професійного спілкування для вищих навчальних закладів України / [Амеліна С.М., Аззоліні Л.С., Беньямінова Н.Є. та ін.] – К.: Ленвіт, 2006. – 90 с.

3. Романенко М.І. Соціальні та парадигмально-когнітивні детермінанти розвитку сучасної освіти: автореф. дис. На здобуття наук. ступеня докт. філософ. наук: спец. 09.00.10. – Дніпропетровськ, 2003. – 32 с.

4. Aebli, Hans. Zwölf Grundformen des Lehrens: eine allgemeine Didaktik auf psychologischer Grundlage; Medien und Inhalte didaktischer Kommunikation. – Stuttgart: Klett-Gotta, 1991. – 412 S.